

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5773).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rager: Ved første Behandling af dette Lovforslag, hvor jeg paa Grund af Fraværelse med Orlov desværre ikke havde Lejlighed til at være til Stede, fremsatte det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen nogle Bemærkninger, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere. Det ærede Medlem udtalte — det findes Sp. 5708 —, at han ønskede ud fra sine personlige Synspunkter „at udtale en Beklagelse over den Tendens, der ligger i Forslag af denne Art, nemlig den, at man ved Ansættelse af kommunale Funktionærer til den Slags Arbejder, som her er Tale om, søger at vanskeliggøre det for de næringsdrivende, som er Skatteydere i Kommunerne, at drive deres Erhverv.“ Hvis denne Tendens var til Stede i det foreliggende Lovforslag, havde det radikale Venstre ikke, som sket er, kunnet anbefale dette Lovforslag til en velvillig Behandling, men jeg mener ogsaa, at disse Udtalelser er fremsat ud fra et ganske urigtigt Synspunkt.

Forholdet er det, at Initiativet til Lovgivning paa dette Omraade i sin Tid blev taget af nu afdøde Entreprenør Jørgen Berthelsen, der første Gang fremsatte et privat Lovforslag desangaaende i Landstinget saa langt tilbage som ved Aarhundredskiftet. Paa dette Lovforslag fulgte derefter, fremsat af Venstres daværende Minister, Enevold Sørensen, Lovforslag i Folketinget, der førte til Vedtagelse af Loven af 1903, og det er i denne Lov, der her foreslaas foretaget en praktisk Ændring. I denne Lov staa der, at Retten til at udstede eller tilbagekalde Bemyndigelse til at udføre visse Arbejder kan en Kommunalbestyrelse give for 5 Aar ad Gangen. Den Gang denne Lov blev vedtaget, fandtes den Art Anlæg hovedsagelig i Byer og bymæssige Bebyggelser. Senere er der sket det, at man gennem Elektroteknikkens Udvikling er naaet til at forsyne et stort

Opland, store Terræner, der omfatter mange Kommuner, undertiden flere Amter, med Elektricitet under eet. Denne Forsyning foretages som Regel af Andelsselskaber, og jeg beder nu bemærket, at det er disse Andelsselskaber, der for nogle Aar siden har taget Initiativet til en Henvendelse til Regeringen om at faa en Ændring paa det her foreliggende Grundlag. Det er disse Andelsselskaber, som har sagt: Den Ordning, vi har, er upraktisk. Det upraktiske ligger jo ganske simpelt i, at disse Andelsselskaber forsyner en Række Kommuner, af hvilke nogle benytter sig af den Ret, de har efter Loven, andre ikke; med andre Ord, i nogle Kommuner har Andelsselskaberne autoriserede Folk, i andre Kommuner er der ikke autoriserede Folk, og der er det meget ofte vanskeligt for Elektricitetsværkerne at foretage det Tilsyn, der bør foretages med Installationerne, saaledes at de ikke er brandfarlige og foraarsager for mange af de Elektricitetsbrande, som vi jo dog kender en Del af. Derfor er det, at disse Elektricitetsværker, disse store Sammenslutninger af Elektricitetsforbrugere, altsaa Forbrugernes egne Repræsentanter, efter at have drøftet Sagen flere Gange i Bestyrelsen for Danske Elektricitetsværkers Forening og efter at have drøftet den paa et Aarsmøde i samme Forening, hvor der møder baade Teknikere, Andelsselskabsbestyrelsesmedlemmer, Kommunalbestyrelsesmedlemmer og Elektricitetsværksbestyrere fra hele Landet, har henvendt sig til Regeringen og sagt: Kan vi ikke faa dette ændret, saaledes at Kommunerne kan lade denne Bemyndigelse gaa over til Elektricitetsværkerne. Man mente nemlig, at man lettere kunde faa en Kommune til det, end man kunde faa den til selv at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger vedtaget i det andet høje Ting, er det eneste, der sker, dette, at Kommunalbestyrelsen kan lade denne Bemyndigelse gaa fra Kommunen over til et Elektricitetsværk.

For Bykommunernes Vedkommende findes der i Øjeblikket, saa vidt jeg erindrer, 3 private Elektricitetsværker, et i Køge i Privateje, et i Korsør og et i Skelskør, der drives af Aktieselskaber. Alle andre Steder er det Kommunerne, der driver Elektricitetsværkerne, og her faar Loven altsaa i Virkeligheden kun en formel Betydning. Sin reelle Betydning faar den ude paa Landet. At der saa i dette Lovforslag skulde ligge noget som